

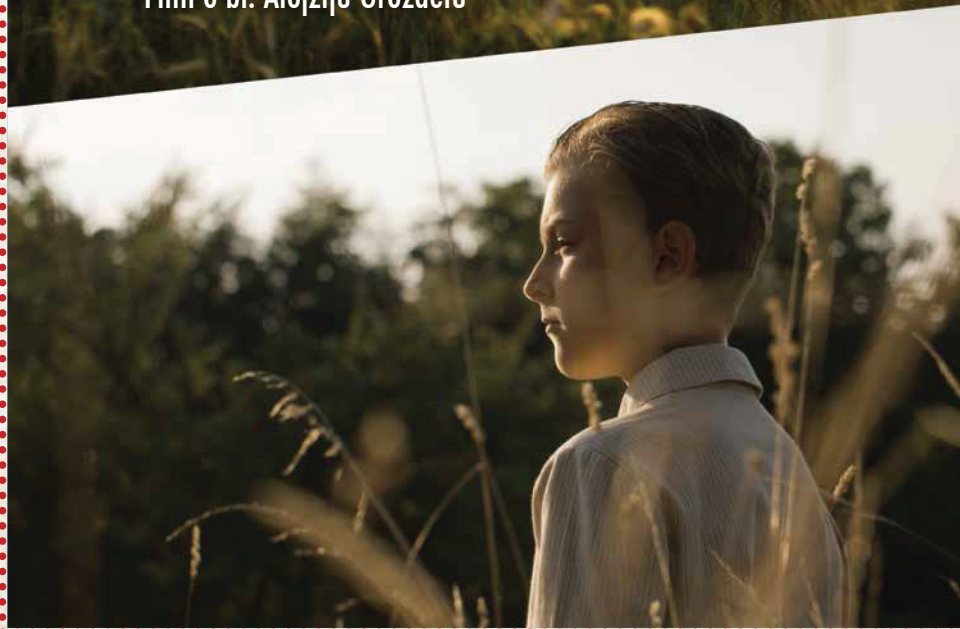
JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto MAJ 2019, letnik XIV, številka 2

Srce se ne boji

Film o bl. Alojziju Grozdetu

UVODNIK

Mesec maj – Marijin mesec – mesec šmarnic in z njim pomlad se počasi poslavlja. Poslavlja se tudi cvetje, kažejo se prvi nastavki sadov. Kmetje skrbno spremljajo dogajanje v naravi. Z najrazličnejšimi pripomočki, ki so na voljo, skušajo zaščititi posevke pred škodljivci in ujmani. Želijo si čim večji pridelek.

Tudi v Cerkvi, vesoljni, predvsem pa v krajevni, so obdobja cvetenja, zorenja, sadov, pa tudi pozeb in suš. Veselimo se sadov: naših blaženih in svetniških kandidatov, župnijskih občestev, posameznih sinov in hčera Cerkve, pa tudi duhovnikov in posvečenih oseb v naši mladi – trinajst let stari škofiji.

Čudovit cvet naše škofije, ki je bil mnogo prezgodaj nasilno odtrgan, je bil bl. Alojzij Grozde. Njegovo trnovo pot in vzpone, predvsem pa njegovo prezgodnjo smrt, okronano z mučeništvom ter beatifikacijo, bomo lahko na platnu spremljali 24. maja v Kulturnem domu Janeza Trdine v Novem mestu.

Drugi tak cvet in sad, ponos Dolenjske – župnije Škocjan, je veliki misijonar Ignacij Knoblehar. Njegova podoba vedno bolj blesti že na priložnostni znamki in v srcih tistih, ki prebirajo njegovo bogato življenje v šmarničnem branju ali drugih člankih. Simpozij o njem, škofova spominska maša, akademija in škofijsko romanje na njegovo grob – vse to pa bo lahko dodatno odstrlo njegov pomen in veličino. Kdaj in kje se bo

dogajalo, si preberite na naslednjih straneh Jagod.

Na god škofijskega zavetnika, 19. marca, pa sta na poseben način zazvenela s prelepo orglarsko melodijo v dveh akordih župnijskih občestev dobitnika največjega škofijskega priznanja sv. Jožefa: organista in pevovodja g. Ignac Slakonja in g. Franc Černelič. O tem ste že lahko brali v Družini, nekaj vrstic pa je tudi v našem glasilu.

Svež pomladni cvet se odpira v večnem mestu Rimu in upajmo, da se bo prihodnje leto razcvetel v vsej polnosti. To je naš bodoči diakon Blaž Franko iz župnije Šentjernej. Oba srebrnomašnika, Marko in Miloš, pa že prinašata bogate sadove. O njiju boste lahko več prebrali že v tej številki. Sredi meseca junija pa bosta skupaj z zlatomašnikom Borisom in ostalimi jubilanti ter našim škofom msgr. Glavanom somaševala pri Mariji na Zaplazu, kjer se bodo Bogu zahvaljevali za dar duhovništva tudi drugi duhovniški jubilanti, mi pa bomo kakor Aron s povzdignjenimi rokami k nebeškemu Očetu molili za nove duhovne poklice.

Vaše obzorje lahko razširi, večere pa popestri in obogati tudi branje različnih poročil: o srečanju letošnjih birmancev dekanije Novo mesto s škofom Glavanom na Bajnofu, o čem je spregovoril p. Marjan Čuden, provincial frančiškanov, novomeškim duhovnikom; o duhovnem pomlajevanju mladih na zimskih večerih, srečanju članov ŽPS na duhovni obnovi, občnem zboru novomeške Škofijske karitas itd.

O vsem tem in še o marsičem drugim lahko preberete samo Jagodah naše pastorage. Naši mediji, žal, marsikdaj tudi lokalni, o tem, kako se verniki po župnijah, različni

pastoralni sodelavci, kateheti, naši duhovniki trudijo pri vzgoji otrok in mladine, ohranjanju pevske kulture, pa tudi na gospodarskem področju pri obnavljanju kulturnih spomenikov, kjer so jim v pomoč ključarji in župnijski gospodarski sveti, zelo malo ali pa skoraj nič ne poročajo. Zato radi vzemite v roke škofijsko glasilo Jagode naše pastorage, da boste vsaj malo obveščeni o tem, kaj vse se dogaja na ozemlju naše škofije.

Dragi bralci Jagod, želim vam prijetno branje

Božidar Metelko, odgovorni urednik

PREMIERA FILMA O BLAŽENEM ALOJZIJU GROZDETU »SRCE SE NE BOJI«

Zdaj grem na pot, srce se ne boji.

A moja pot se ne gubi v temi,

jasno načrtano jo zro oči!

Po njej za narod grem po lepše dni.

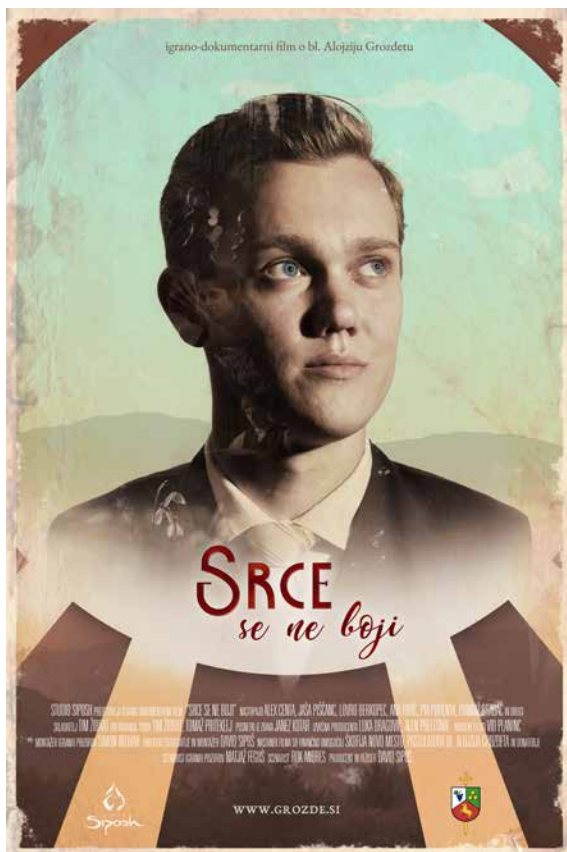
(bl. Alojzij Grozde)

24. maja 2019 je bil prvič na ogled film o blaženem Alojziju Grozdetu. Premierna uprizoritev je bila v Kulturnem centru Janez Trdina v Novem mestu. Priprave na film so se začele pred več kot dvema letoma. Poleti 2018 so bili posneti osrednji prizori in intervjuji. Igrani prizori dopolnjujejo dokumentarno pripoved in jo približajo sodobnemu gledalcu. Film je večinoma

posnet na Dolenjskem, z izjemo nekaterih igranih prizorov, ki so nastali v zgodovinsko avtentičnem okolju v Ljubljani. Pripravila ga je avtorska ekipa z več kot 70 sodelujočimi, v filmu pa nastopi tudi več kot 20 nastopajočih. Vlogo Alojzija Grozdetja so odigrali trije mladi igralci, ki ga predstavljajo v različnih obdobjih življenja. Grozdetja v srednješolskih letih je v glavni vlogi uprizoril Alex Centa.

Igrano-dokumentarni film predstavlja življenje Alojzija Grozdetja, spremlja njegovo pot iz revnega dolenjskega okolja do perspektivnega dijaka ter njegovo tragično smrt. Filmska pripoved je preplet intervjujev in igranih prizorov, ki poskušajo

JAGODE NAŠE PASTORALE

prikazati portretiranja na bolj osebni način. Celoten film si postavlja vprašanje, kdo je bil Alojzij Grozde, in nanj odgovarja s pomočjo strokovnjakov, zgodovinarjev ter pogleda običajnih ljudi, ki so prišli v stik z njim ali njegovo zgodbo. Naslov filma je vzet iz Grozdetove poezije, kjer najdemo del verza: »Srce se ne boji«. Zanj verjamemo, da kar najbolje povzame občutje, sporočilo in vizualnost filma.

Film je nastal zaradi izjemne zgodbe, ki jo ponuja Grozdetova biografija. Njegov

namen je širši javnosti predstaviti osrednje poudarke njegovega življenja in zgodovinsko situacijo, ki je privedla do njegove smrti in razglasitve za blaženega. S filmsko predstavitevijo Grozdetove zgodbe želimo nagovoriti tri skupine gledalcev: tiste, ki njegovo zgodbo že poznajo, tiste, ki se bodo z njo srečali prvič, predvsem pa mlade, da jih zgled njihovega vrstnika nagovori.

Polurni dokumentarni film je nastal v Studiu Sipoš. Uveljavljeno mlado ekipo je vodil producent in režiser David Sipoš, scenarij sta napisala Rok Andres in Matjaž Feguš, glasbo pa Tim Žibrat. Nastanek filma so finančno omogočili: Škofija Novo mesto, Postulatura bl. Alojzija Grozdet in različni donatorji posamezniki. Premiero filma je popestril krajši kulturno-duhovni program. Predstavili so se igralci

in drugi ustvarjalci filma. Film bo na ogled tudi v drugih krajih po Sloveniji. Spored predvajanj bo sproti objavljen na spletni strani www.grozde.si

Za vse prejete donacije se iskreno zahvaljujemo.

Vaš dar za stroške filma še vedno lahko nakažete na transakcijski račun št.: SI56 0297 0025 5896 447 (NLB) – s pripisom: film bl. A. Grozdet, lahko pa ga tudi osebno oddate v ekonomatu Škofije Novo mesto, Kapiteljska ul. 1 – namen: film bl. A. Grozdet.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

IGNACIJ KNOBLEHAR NAVDUŠUJE SLOVENCE

Že v prvi številki letošnjih Jagod naše pastorale smo poročali o Knobleharjevem letu, ki so ga ob 200. obletnici rojstva rojaka Ignacija Knobleharja razglasili v občini Škocjan.

Novomeška škofija je od vsega začetka podprla to škocjansko pobudo v spomin našega velikega slovenskega duhovnika, misijonarja in raziskovalca pokrajin v Južnem Sudanu. Morda je v določenem trenutku kazalo, da bo praznovanje omejeno zgolj na Škocjan, a prav kmalu se je pokazalo, da njegov lik navdušuje in navdihuje tudi druge ljudi v slovenskem prostoru.

Spominska poštna znamka

Tako so v petek, 25. januarja 2019, v prostorih Občine Škocjan predstavili in predali v javno uporabo spominsko pošto znamko ob 200. obletnici rojstva dr. Ignacija Knobleharja. Pošta Slovenije je prepoznala pomembnost Knobleharjeve življenjske

zgodbe in je motiv uvrstila v letošnjo zbirko posebnih znamk. Njena nominalna vrednost je 1,30 €. Govorci na prireditvi so izpostavili medkulturni in dialoški pomen Knobleharjevega dela, ki je bil v svojem času eden prvih, ki so se borili proti trgovini s sužnji s področja podsaharske Afrike. Knoblehar ni le ustanavljal misijonskih postojank in šol, temveč je v Slovenijo prinesel tudi dragoceno zbirko afriških predmetov, ki jo danes hranijo v etnografskem muzeju v Ljubljani. S tem je ohranil tudi poročila o civilizacijah, ki danes ne obstajajo več.

Šmarnice za otroke

Kmalu nato smo se razveselili, da je bil za uradno otroško šmarnično branje prav tako izbran lik Knobleharja. Njegovo zgodbo je v knjigi Med Belim in Modrim Nilom popisala Berta Golob in v letošnjem maju navdihuje mlade in odrasle poslušalce pri šmarnicah. Tako bo Knobleharjevo življenje spoznalo veliko otrok. Želimo si, da bi jih misijonarjevo pričevanje spodbudilo k delu

JAGODE NAŠE PASTORALE

za misijone, zaupanju v Marijino priprošnjo in pogumu za življenje iz vere.

Simpozij v Novem mestu

Poleg razstave in okrogle mize, ki sta bili v začetku maja na Teološki fakulteti v Ljubljani, bomo o Knobleharju spregovorili tudi v Novem mestu na simpoziju, ki ga pripravlja Škofija Novo mesto. Simpozij bo v četrtek, 4. julija, ob 18.00 v dvorani Baragovega zavoda. Štirje izbrani strokovnjaki bodo spregovorili o našem misijonarju pod naslednjimi vidiki: dr. Bogdan Kolar – *Misijonski duh Cerkve na prehodu iz 18. v 19. stoletje*; dr. Stane Granda – *Socialno in kulturno okolje Knobleharjeve mladosti*; s. dr. Ivanka Tadini – *Ignacij Knoblehar (1819–1858) – Odličen apostol črnih*; in dr. Marko Frelj – *170 let Knobleharjeve muzejske zapuščine*. Prav lepo vabljeni!

Že naslednji večer, v petek, 5. julija, bo v Škocjanu ob 18.00 uri spominska sv. maša, ki jo bo ob somaševanju škofov in duhovnikov daroval novomeški škof Andrej Glavan, ob 20.00 pa tradicionalna akademija ob občinskem prazniku – Knobleharjevem, ki ga v Škocjanu že vrsto let obhajajo na Knobleharjev rojstni dan (6. julij).

Romanje v Neapelj

Da bo mera polna, so pa v Škocjanu pripravili še posebno romanje v Neapelj. Knoblehar je leta 1857 potoval v Evropo. Zaradi oslabelosti in bolezni se je ustavil v Neaplju, kjer je 13. aprila 1858 umrl zaradi malarije. Romanji bodo ob tej priložnosti obiskali Knobleharjev grob v samostanu bosonogih avguštincev in tam namestili posebno spominsko ploščo. Romanje bo potekalo od 22. do 26. septembra (avtobus) oz. od 23. do 25. septembra

(letalo). V sklopu romanja bo ogled Neaplja, Pompejev, Vezuva in Monte Cassina. Cena romanja je 279 € (avtobus) oz. 379 € (letalo). Za prijave in dodatne informacije se lahko obrnete na organizatorja agencijo TRUD, na Občino Škocjan ali pa na naš škofijski naslov.

Naj lik misijonarja Ignacija Knobleharja navdihuje tudi nas za srečevanje z novimi kulturami in njihovo sprejemanje. Po njegovem zgledu lahko podarimo tem tujim kulturam naše duhovno izročilo, ob tem pa skupaj gojimo dialog in človečnost.

Janko Pirc

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DUHOVNIKI JUBILANTI NA ZAPLAZU

Že nekaj let vabimo vse duhovnike, ki praznujete okrogel duhovniški jubilej – 50, 40, 30, 25, 20 ali 10-letnico – posvečenja, k posebnemu praznovanju.

Somaševanju jubilarntov skupaj s škofom Andrejem Glavanom bo v nedeljo, **16. junija, ob 16. uri na Zaplazu**. Naši zaplaški Materi Božji, Kraljici duhovnikov, se bomo zahvalili za prehojeno duhovniško pot naših jubilarntov in za vse, kar ste po Božji milosti v moči mašniškega posvečenja mogli narediti za Cerkev na Slovenskem, še posebno v novomeški škofiji.

Lepo vabljeni v naše osrednje škofijsko romarsko svetišče, ne samo jubilarnti, ampak tudi drugi duhovniki in predvsem verniki.

50 let: zlatomašnik (posvečen 29. 6. 1969):

Boris Zakrajšek, duhovnik v pokoju, Lepi pot 26, Ljubljana

25 let: srebrnomašnika (posvečena 29. 6. 1994):

Marko Japelj, župnik župnije Čatež - Zaplaz

Miloš Košir, župnik župnije Dobrnič

Ostali jubilarnti v novomeški škofiji:

40 let mašniška obhajata **Martin Retelj** in **Franjo Simončič** (posvečena 29. 6. 1979),

20 let mašništva obhajata **Jakob Trček SDB** in **Janez Rihtaršič** (posvečena 29. 6. 1999),

10 let mašništva obhaja **Sašo Kovač** (posvečen 28. 6. 2009).

JAGODE NAŠE PASTORALE

PETINDVAJSET LET MAŠNIŠTVA: BILO JE DOBRO!

Čudno naročilo je to, ki sem ga dobil, naj pripovedujem o sebi. Običajno duhovniki govorimo o pokojnih, o zaslužnih faranih, o dobrih ljudeh, o slavnih možeh in ženah Izraelove hiše, ... Ampak pripovedovati o sebi? Pavel bi rekel: če že mora pisati o sebi, bo raje pisal o svojih slabostih. Jaz jih imam preveč, da bi se upal o njih spregovoriti. Pa preveč sram bi me bilo ...

A predstojnikovo naročilo je več kot le to, in zavlačevanje je neumestno, zato glas v meni pravi: »Kar misliš napisati, napiši brž! In ne nakladaj!«

Torej: ko sem leta 1982 prišel v Slovenijo poskusit srečo, mi na kraj pameti ni prišlo, da bi vstopil v mašni stan. Na vsa druga vrata sem moral prej potrkati, da sem končno vstopil skozi tista, ki so čakala name. Pa mi je bilo že takoj na začetku v lemenatu tesno pri srcu. Ob sprejemu so nam govorili o Finžgarju, Kreku, Korošcu, ... o slavnih duhovnikih, ki so na Slovenskem pustili sled in morajo biti nam kandidatom za vzor in zgled. Jaz revež pa sem samo želel prebivati v Gospodovi hiši! Ko iz daljave gledam v ta čas, mi je (šele sedaj!) razumljivo, zakaj sem po tretjem letniku moral oditi na premor v Stično. Tam sem podobno kot menihi molil in delal in se s prenovljenimi močmi in duhom vrnil v bogoslovje, končal šolanje in na Vrhniki obhajal novo mašo.

Verjetno je vedno tako, da župnik mlademu kaplanu dobrohotno našteje, kaj vse so delali kaplani pred njim, in izrazi pričakovanje, da naj bi tako bilo tudi v prihodnje.

Nekatera od teh pričakovanj sem kot kaplan izpolnil. Marsikaj pa ni bilo v moji moči, v mojem značaju, v mojih sposobnostih. Včasih pa so se ljudje in razmere preprosto spremenili, in ni šlo. Sem se poleg izraženih želja lotil marsičesa, česar župniki niso predvideli in pričakovali. Pa je tudi to bilo dobro.

Ko pozneje v novi župniji nastopiš službo kot župnik, se znajdeš v povsem novi vlogi. Bog visoko, (nad)škof daleč, ... A tokrat so ljudje tisti, ki namignejo: »Prejšnji župnik je pa tako, ...« In tako se začne trda šola župnikovanja, ko moraš krmariti med tem, kar ljudje pričakujejo, in onim, kar ti je bilo zaupano kot dušnemu pastirju; ko moraš obzirno zapuščati prvo in vedno bolj prisluhniti drugemu. Tako vedno znova v različnih vlogah spoznaš, kaj je namen in srčika tvojega poklica. Ne na splošno, iz učbenika, ampak v konkretnem okolju, s konkretnimi ljudmi, v konkretnih razmerah. Tukaj in sedaj.

Ob tem pa se staraš in spoznaš, kako drugačno je duhovništvo od tistega časa, ko si vabilo sprejel. Na Vrhniki, kjer sem preživel leta svoje mladosti, so v župnišču

stanovali župnik in kaplan ter gospodinja, ob vikendih tudi diakon, v sosednji hiši pa dve redovnici. Vsi skupaj so sestavljali lepo duhovno skupnost. Kot župnik pa sem v eni ogromni hiši. Sam. Nič ni čudnega, če se kdaj vprašaš: »Ali sem se res odločil za tak poklic?« V mislih sem namreč tedaj imel nekaj čisto drugega! Pa tudi to moraš

v sebi premoliti, prežvekovati, sprejeti in obnoviti svojo izvolitev. Vsekakor vedno bolj razumem, da smo župniki nekoliko »čudaški«. Pa ni nič narobe s tem, dokler je »čudaškost« odsev Božje bližine, ne pa notranje zagrenjenosti.

Marko Japelj, Čatež pod Zaplazom

POGLED NAZAJ PRED SREBRNO MAŠO

Redko se oziram na pretekla leta ali še dlje nazaj, ker nas tok pastoralnega in drugega dela vleče, da gledamo naprej, in tudi Pavlova beseda, da naj pozabljamo, kaj je bilo prej, in se stegujemo naprej. Pa vendar.

Komaj tri leta je bila stara župnija Kranj Zlato polje, ko sem obhajal novo mašo v cerkvi sv. Modesta. Prej sem bil dalj časa bolj ali manj povezan s kranjskimi župniki in kaplani, pa tudi s sestrami notredamkami; nato z domačim župnikom, žal že rajnim, ter s šolskimi sestrami. Diakonat sem opravil pri sedanjem škofu v Stari Loki, prva leta kaplanovanja pri sedanjem generalnem vikarju v Šentvidu nad Ljubljano in še eno leto pri takratnem domžalskem župniku. Nato sem osemnajst let v Trebnjem sobival ob kaplanih, diakonih, duhovnih pomočnikih, civilnih vojakih in gospodnji v župnišču, pa šolskih sestrah in seveda ob treh dekanih trebanske dekanije ter vseh župnikih in kaplanih. Ob raznovrstnih župnijskih skupinah, tako

molitvenih kot Karitas, pa lučkah Vere in luči ter bogoslužnih in pastoralnih sodelavcih je čas hitro mineval. Zadnja tri leta sem v manjši župniji Dobrnič, kjer me še naprej veže Baragovo delo in spremljanje postopka njegove beatifikacije.

Ko me kdo vpraša, ali sem zadovoljen, kako kaj na novi fari, na splošno odgovorim, kar čutim: da sem zadovoljen, da skušam kot doslej opravljati delo preprosto in bolj ali manj zavzeto, odvisno od okoliščin. In na vprašanje, ali kaj pogrešam prejšnjo župnijo, povem po resnici, da bi jo pogrešal, če se ne bi dobro počutil na novi.

Največ zadovoljstva čutim takrat, ko so ljudje dobrega in plemenitega, darežljivega

JAGODE NAŠE PASTORALE

in gostoljubnega srca, kar mi in nam veliko pomeni; še bolj pa, da živijo iz vere, kar se čuti na njihovih obrazih in rokah. Žal pa je žive vere premalo, kar lahko vsi opazimo.

Kot duhovnika so me spremljale molitve najprej sedaj že rajne matere, faranov, molitvene skupine Prenove pa neznane sestre iz bogoslovskih let, sedaj tudi skupnosti na Kureščku. Ob binkoštnih dvorinah ter romanjih zlasti v Medžugorje se zavedam: če bom duhovnik molivec, bom lahko ostal zvest tudi v preizkušnjah in stiskah, ki jih doživljamo znotraj in zunaj Cerkve.

Duhovnik(i) se najbolj povežem(o) z Bogom pri sv. maši, pri sv. obhajilu. Tudi spovedovanje tako otrok kot odraslih prinaša notranje zadovoljstvo, ko čutim(o), kako Bog

deluje, po sadovih, ki jih prinaša naša notranja drža poslušanja in uresničevanja navdihov Svetega Duha.

Tudi obiski Jezusa v cerkvi, kjer je povečini sam, so mi nadvse koristni; kolikokrat bi na kaj pozabil ali spregledal, pa me navdih v mislih spomni na to, kar je treba storiti – ali opustiti ...

Kot nekdanji športnik pa si skušam enkrat do dvakrat na teden vzeti čas za tek ali v poletnem času za kolo, na kar so se farani že navadili, da kljub 56 letom držim telesno težo, ki je nekdanj odstopala za Abrahamova leta.

Na god sv. Marka 2019

Miloš Košir, Dobrnič

O SPREJEMU SLUŽBE DIAKONATA

Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu pred noge in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!« (Lk 5,8)

Vsak dan bolj odkrivam, kako velik dar mi z zakramentom svetega reda želi podariti Gospod. In z vsakim dnem se bolj zavedam, da ga resnično nisem vreden prejeti. Peter je bil prestrašen, vendar ga je Jezus potolažil, naj se ne boji in naj hodi za njim. Tudi sam najdem tolažbo v tem, da me Gospod kliče takšnega, kakršen sem. Lahko bi se zgodilo,

da bi me zavedanje moje majhnosti odvrnilo od odločitve. Ampak tega velikega daru ne prejemam zato, da bi postal velik, temveč zato, da bi ostal majhen.

Kot diakon bom v Cerkvi postavljen za strežništvo. Morda je najbolj vidna vloga diakona pri liturgiji, kjer pomaga škofu in duhovnikom pri obhajanju zakramentov.

Pomembneje pa je, da se ravno prek stopnje diakonata bodoči duhovniki zavedamo, da smo poklicani služiti ljudem. S svojim vsakdanjim delom prinašamo svetu Kristusa. Za to delo pa je potrebno biti majhen in ponižen. Le od spodaj lahko vidimo, kdaj ljudje potrebujejo pomoč. Počasi spoznavam, zakaj Bog kliče majhne in nevredne. Kot tak se namreč bolj zavedam, da sem le služabnik, in ne gospod. Bog daj, da bi znal v tem zavedanju tudi služiti.

S sprejemom diakonata bom postal tudi član klera novomeške škofije. Glavno duhovno skrb za vse nas, ki tu živimo, nosi škof. V

njegovem imenu to poslanstvo opravljajo vsi, ki so (in bomo) inkardinirani v njegovo škofijo. Morda se komu ta bogata ekleziologija ne zdi nič posebnega. Vendar sam čutim veliko veselje, da bom lahko pripadal škofu in duhovnikom, ki jim je zaupana skrb za oznanjevanje evangelija v naši škofiji! Resnično imam rad ta košček Slovenije in ljudi, ki tu živijo. Hvaležen sem, da bom lahko svoje talente in darove porabil za služenje tem ljudem!

Teh Božjih darov resnično ne bom vredno prejel. Bog daj, da bi jih vsaj vredno živel!

Blaž Franko

ODLIČJE SVETEGA JOŽEFA 2019

V torek, 19. marca 2019, smo obhajali praznik sv. Jožefa, ženina Device Marije, ki ga častimo kot varuha vesoljne Cerkve in glavnega zavetnika novomeške škofije.

*Ta dan je praznično sv. mašo v novomeški stolnici vodil ljubljanski metropolit msgr. Stanislav Zore. Novomeški škof msgr. Andrej Glavan pa je med mašo podelil letošnje odličje sv. Jožefa kar dvema odlikovancema, **Francu Černeliču iz župnije Sveti Križ - Podbočje in Ignacu Slakonji iz župnije Čatež ob Savi**, ki kot organista in zborovodja že 60 let oblikujeta glasbeno življenje v domačih župnijah in okolici. Po mnenju Zbora svetovalcev si za svoje krščansko pričevanje in*

dragocen prispevek v življenju krajevne Cerkve ob bližnji 75-letnici zaslužita to najvišje škofjsko priznanje.

Franc Černelič se je rodil 18. 12. 1944 v Sv. Križu (Podbočje). Po osnovni šoli se je pri svojem očetu izučil za ključavničarja. Pozneje je nadaljeval srednjo šolo in dokončal študij organizacije dela.

Kot mlad fant se je začel ukvarjati z glasbo. Pri sestri Krišpini Neži Šribar se je učil igranja na orgle. Kraljici glasbil je zvest že

JAGODE NAŠE PASTORALE

Franc Černelič

vse od leta 1959, ko je prvič igral za advent. Vodstvo zbora in igranje pri mašah je v župniji v celoti prevzel leta 1963.

Tudi v času komunizma, ko je bil direktor Kovinarske v Kostanjevici in pozneje Gasilske brigade v Krškem, je redno hodil k maši, vodil zbor in igral na koru. Leta 1992 je bil izvoljen v Državni zbor Republike Slovenije. Tudi med tem časom je opravljal službo organista in pevovodja v župniji Sv. Križ - Podbočje. Kasneje je do upokojitve deloval na Občini Krško.

Po upokojitvi se je še bolj zavzel za petje in igranje na koru. Svojih izkušenj pa ne uporablja le v domačem kraju, ampak jih je pripravljen deliti tudi v dekaniji. Tako je

pripravljaj že več dekanijskih revij pevskih zborov.

Poleg petja se udeležuje tudi na karitativnem področju. Več let je bil tajnik Župnijske karitas Sv. Križ - Podbočje. Zavzemal se je za revne in sredstva pridobil tudi iz občinskega proračuna. Dejaven je bil tudi v Škofijski karitas. Vse delo v okviru župnije je opravljal prostovoljsko, Bogu v čast in ljudem v zadovoljstvo.

Ignac Slakonja se je rodil 18. 12. 1943 v nemškem taborišču Wohlau. Po vrnitvi iz izgnanstva se je družina vrnila na svoj dom v Sobenji vasi, župnija Čatež ob Savi. Po končani osnovni šoli se je izučil za elektrikarja. V domači družini je pridobil veselje do glasbe,

Ignac Slakonja

mati je bila namreč dobra pevka, oče pa je igral na gosli.

S svojim lepim glasom je zgodaj prebudil zanimanje domačega župnika Ladislava Tomazina in pevskega zbora. S prvimi začetki igranja na orgle se je seznanil kot dijak v Mariboru, pozneje pa je mentorstvo nad njim prevzel cerkljanski organist Alojz Jaklič. Z igranjem in petjem v čateški župnijski cerkvi je začel leta 1959, torej pred 60 leti. Kmalu je prevzel vodstvo moškega zbora in leta 1964 je že vodil mešani zbor. V tem času je obiskoval glasbene seminarje in tako dopolnjeval svoje pevsko znanje. V svojem šestdesetletnem plodnem delovanju je župniji Čatež ob Savi vtisnil neizbrisni pečat pevske kulture. Kot glasbeni pedagog s svojo umirjenostjo, potrpežljivostjo in dobrosrčnostjo dviga glasbeno raven čateškega cerkvenega zbora in bogoslužij. Brez

njega bi si težko predstavljali pogrebe, verske svečanosti, različne proslave in ohranjanja bogatega ljudskega izročila čateške župnije nasploh.

Delovanje organista Ignaca Slakonja ni omejeno samo na čateško župnijo. Kot zborovodja je vodil zbor upokojencev v Brežicah, že vrsto let vodi zbor Slavček na Veliki Dolini, zaupano mu je vodstvo Ljudskih pevk Žejno. Leta 2001 je postal dobitnik oktobrske nagrade Občine Brežice. Gospod Ignac je tudi med ustanovitelji KUD Anton Kreč Čatež ob Savi, ki nosi ime po nekdanjemu čateškemu župniku, prav tako velikem ljubitelju zborovskega petja.

Ob neki priložnosti je rekel: »Jaz ne pojem sebi v slavo, ne zaradi materialnih koristi, ampak v slavo Božjo.«

JP

JAGODE NAŠE PASTORALE

IZ ZAPISNIKA ZBORA SVETOVALCEV O VRTCU

O tem smo že govorili

V prejšnji številki Jagod naše pastore so bile v članku z naslovom Priprave na ustanovitev katoliškega vrtca predstavljene ideje in načrti glede novega katoliškega vrtca, ki ga bo škofija ustanovila v Baragovem zavodu. Na to temo je bilo doslej sklicanih že več posvetovanj, na katerih so podpora zamisli izrekli člani Zbora svetovalcev, župniki Novega mesta z okolico in skupina zainteresiranih staršev. Pri redovnih skupnostih in katoliških vrtcih smo zbrali izkušnje o delovanju vrtca. Pridobili smo osnovne informacije glede pravnega postopka ustanovitve vrtca. Pripravljeni so načrti za »celostno« obnovo stavbe Baragovega zavoda.

Pogovor na ZS je pokazal, da odločitev glede vrtca ni lahka. V Mestni občini Novo mesto imajo trenutno dovolj kapacitet za sprejem svojih otrok. Upamo lahko, da bo katoliški vrtec privlačil tudi zaradi programa.

Veliko vprašanje predstavlja izbira programa. Res je čutiti določeno naklonjenost pedagogiki montessori, vendar se je naposled izkristaliziralo mnenje, da se ne želimo vezati izključno nanjo, saj ima prednosti in slabosti. Večinsko mnenje je zato naklonjeno programu klasičnega katoliškega vrtca, ki bi mu lahko dodali nekatere elemente omenjene pedagogike. Ob ustanovitvi vrtca je namreč potrebno predložiti tudi neki

obstoječ program. Prijava povsem novega programa pomeni, da se postopek podaljša vsaj za eno leto.

Ne glede na program smo se na ZS namreč vsi strinjali, da je pri kakršnikoli vzgoji najpomembnejši osebni vidik, kdo bo pedagoški vodja, katere vzgojiteljice, kdo direktor in kateri duhovnik ali redovnica/e bodo dnevno navzoči in bodo usmerjali delovanje vrtca. Vprašanje osebja se seveda prepleta z vprašanjem pedagogike, sploh ko ugotovimo, da bi vprašane sestre salezijanke bile sicer pripravljene sprejeti pedagoško vodenje vrtca, nimajo pa namena na novo spoznavati pedagogike montessori.

V torek, 26. aprila, je bil na škofiji širok sestanek z namenom razjasnitve vseh omenjenih dilem. Ob koncu sestanka sem predlagal, da se celotna odločitev glede vrtca prepusti mojemu nasledniku. Vendar se prav vsi člani Zbora svetovalcev (ZS) niso v celoti strinjali s predlogom. Tako je bil izglasovan sklep: *»Potrdimo dosedanje odločitve ZS o ustanovitvi vrtca. Nadaljujemo z načrti obnove stavbe. Sam začetek delovanja pa po potrebi preložimo na šolsko leto 2021/2022, ko bo že imenovan novi škof.«* Tako naj bi vrtec začel z delom šele v jeseni 2021.

Seveda se postavlja vprašanje, zakaj moramo v nekaj mesecih na hitro obnoviti zavod, če bo izbira programa, vložitev uradnega akta o ustanovitvi (vključno s programom!) in pridobivanje osebja trajalo še vsaj eno

leto. Prevladovalo je mnenje, da bo obnova ne glede na osnovni koncept, enaka.

Kakšen bo izid?

Iz sklepa Zbora svetovalcev sledi, da je odločitev o škofijskem katoliškem vrtcu v Baragovem zavodu še vedno trdna. Žal pa razen prevladujočih mnenj še ni jasnega

sklepa o programu in osebju. Kdo bo pomagal novemu škofu k odločitvi?

Kako naj torej odgovorimo zainteresiranim ljudem na vprašanje o vrtcu? Zaenkrat lahko rečemo le, da vrtec bo zaživel najpozneje v šolskem letu 2021/2022.

škof Andrej Glavan

“Družina mora biti v življenju Cerkve poleg otrok in mladine prioriteta številka ena”

Angel Fernandez Artime, vrhovni predstojnik salezijancev: v Družini

JAGODE NAŠE PASTORALE

DUHOVNA OBNOVA ZA ČLANE ŽPS

Duhovno obnovo za člane župnijskih pastoralnih svetov sem v soboto, 19. januarja, vodil Tadej Kersnič, župnik v Stopičah. Srečanje v kapeli Baragovega zavoda smo začeli ob 9. uri s sveto mašo ter nadaljevali z nagovorom do 11.40. Srečanje, katerega se je udeležilo okoli 35 članov, smo končali z malico, ki so jo pripravili Jožica in Peter Kotar ter sestre HMP.

Zdaj pa na kratko še o vsebinskih poudarkih.

Pri krstu smo postali Božji otroci, naš cilj pa je postati tudi Jezusovi učenci, ki bodo služili. Marsikdaj nam za služenje zmanjkuje moči in poguma, ker pozabljamo, KDO SMO V JEZUSU KRISTUSU oziroma kdo smo postali, ko smo s krstom vstopili v njegovo skrivnostno telo, ki je Cerkev.

Kdo smo torej?

V prvi vrsti se moramo zavedati, da **nismo »navadni kristjani«**, kajti s krstom nisi več navaden, saj si bil napolnjen z istim Duhom, ki je Jezusa obudil od mrtvih; prejel si neposreden dostop do Božjega prestola in dano ti je bilo, da smeš izgovarjati ime Jezusa Kristusa, ki je nad vsemi imeni, in Boga klicati za očeta. V tem ni nič navadnega.

S krstom smo postali zmagovalci v Kristusu. Ne da to šele bomo, ampak smo že. To je naša izhodiščna pozicija od krsta dalje. Apostol Pavel nam zato v pismu Rimljanom

pravi naslednje: ... *Če je Bog za nas, kdo je zoper nas? On ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril? (prim. Rim 8,31-32)*

„Otroci, vi ste od Boga in ste jih premagali, ker je tisti, ki je v vas, večji od onega v svetu.“ (1Jn 4,4)

Smo sol zemlje in luč sveta. Sol vzdržuje, kar pomeni, da si Božji vzdrževalec, ki pomaga ljudem najti večno življenje, da bi živeli skupaj z Bogom v nebesih.

Sol čisti. V nečistem svetu naj bi bili mi poslanci očiščenja, ki predstavljajo Božje kraljestvo in njegovo svetost. Sol ustvarja žejo, mi pa v ljudeh žejo po Kristusu.

Sol topi zaledenela srca. Sol pospeši proces zdravljenja. Tako lahko tudi mi, ki smo napolnjeni s Svetim Duhom, pomagamo pri ozdravljanju ljudi, ki so bili prizadeti ter ne želijo več vstopiti ali v cerkev ali med ljudi in niso sposobni sprave z drugimi.

Ker ste luč, ne boste bežali pred temo, ampak boste svetili vanjo.

Smo učenci

Jezus je dejal, naj bomo učenci. Učenec pomeni tistega, ki se uči, ki je privržen, ki sledi.

Zato živimo in spreminjamo svet skupaj z njim. Zato smo vabljeni, da Jezusu sledimo kot učenci, ker želi, da se naučimo ljubiti, živeti in delati, kot je to delal on.

Tadej Kersnič

SKRB ZA DUHOVNO OSKRBO STAREJŠIH V DOMOVIH

Srečanje vseh, ki oskrbujejo domove za ostarele v škofiji Novo mesto, je bilo v sredo, 23. januarja, ob 10. uri v prostorih škofije. Vabila na to srečanje, ki je v pristojnosti Škofijske komisije karitativnih dejavnosti (ŠKKD), sem poslal njen voditelj Ciril Murn. Srečanja so se udeležili vsi, ki oskrbujejo domove. Opravičili so se g. Anton Bobič, g. Andrej Golčnik in p. Marko Novak, ki oskrbuje bolnišnico Novo mesto. Na srečanju sta bila tudi g. škof msgr. Andrej Glavan in generalni vikar prelat Božidar Metelko.

Čeprav srečanje ni bilo zelo dolgo, so bili mnogi navzoči prijetno presenečeni, ker so se strinjali, da je bilo zelo koristno. Vsak je predstavil svoje delo. Vsem je skupna skrb ostarelih in bolnih, ki se nahajajo v njihovem domu. Po začetni predstavitvi smo iskali nove možnosti in poti, da bi naredili še kaj več za ljudi, ki preživljajo jesen življenja v domovih za ostarele.

V pogovoru smo prišli do nekaterih zaključkov, da so glede domov različne prakse. Nekje imajo kapelo, drugje jo kljub zagotovitvi še nimajo. Nekje imajo tedensko ali celo dvakrat sv. mašo, drugje mesečno. Vsi so izrazili zadovoljstvo, da se g. škof zelo prizadevno vključuje ob praznikih, tako za božič kot veliko noč. Mnogi čutijo delo v domovih tudi kot veliko breme, ki ga bo potrebno v prihodnosti morda malo porazdeliti tudi na sosednje župnije. V domovih so ljudje iz mnogih župnij na določenem območju, zato bo potrebna medsebojna pomoč.

Sklep tega srečanja je bil, da se sredi oktobra 2019 povabi vse, ki oskrbujejo domove ostarelih, in direktorje oziroma njihove vodje ali namestnike na skupno srečanje in prijateljski pogovor. To srečanje prevzame skupaj z vabili Škofija Novo mesto.

Ciril Murn, voditelj ŠKKD in predsednik ŠK NM

“Če danes želimo zastaviti resno vzgojno in pastoralno pobudo v prid mladine, nikakor ne smemo in ne moremo obiti družine”

Angel Fernandez Artime, vrhovni predstojnik salezijancev: v Družini

JAGODE NAŠE PASTORALE

NA KRATKO O KATEHETSKEM DNEVU

Zadnjo soboto v januarju je bil v Zavodu Friderika Ireneja Baraga v Novem mestu tretji škofijski katehetski dan z naslovom Najmlajši in starši v katehezi. Pastoralno leto je namreč po odločitvi slovenskih škofov namenjeno krstni in pokrstni pastoralni.

Zato je škofijski odbor za katehezo sprejel odločitev, da se nekoliko več pozornosti nameni predšolski katehezi in katehezi 1. triade.

Katehetski dan smo začeli z nagovarjajočo molitvijo, ki so jo pripravili slušatelji Katehetsko-pastoralne šole, nato pa je udeležence s spodbudno besedo nagovoril škof Andrej Glavan. Po kratki predstavitvi misijonarja Ignacija Knobleharja, kateremu je posvečeno letošnje leto, in predstavitvi novega zavijka na spletni strani novomeške škofije, namenjenega katehetskim spodbudam, sta dobili besedo osrednji gostji: s. Jožica Merlak in dr. Marija Sraka.

Sestra Jožica, vzgojiteljica v katoliškem vrtcu Lavra in avtorica priročnika Svetopisemske urice za najmlajše, je predstavila razvojne značilnosti

predšolskega otroka in opisala bistvo ter namen svetopisemskih uric. Dr. Marija Sraka, dolgoletna sodelavka SKU pri sestavljanju veroučnih učbenikov in odgovorna za pripravo sedanjih učbenikov prve triade, pa je orisala teoretična izhodišča, ki jih je potrebno upoštevati pri načrtovanju kateheze za 1. triado.

Odmor so katehisti in katehistinje izkoristili za klepet, izmenjavo izkušenj, zbiranje idej ter ogled razstave slik in pripomočkov, ki se uporabljajo pri katehezi najmlajših. V drugem delu sta osrednji gostji vodili delavnici. Dr. Marija Sraka je na podlagi svojih bogatih izkušenj na področju kateheze usmerjala načrtovanje srečanja za starše otrok 1. triade. Udeleženci so slišali veliko praktičnih in preverjenih nasvetov, hkrati pa se je odprlo več aktualnih vprašanj, ki so v pogovoru tudi dobila konkreten odgovor. S. Jožica Merlak pa je na svoji delavnici predstavila konkretno izvedbo svetopisemske urice. Udeleženci so se postavili v vlogo otrok in doživeli, kako se lahko predšolski otrok prvič sreča s Svetim pismom. Voditeljica svetopisemskih uric jim približa pomembnost Božje besede za njihovo življenje z demonstriranjem in igranjem prilike o nespametnem možu, ki je zgradil hišo na pesku, in pametnem možu, ki jo je postavil na skali.

Po sklepnem delu ob 13. uri smo se razšli opogumljeni in polni idej za nadaljnje delo pa tudi z željo, da se naslednje leto zopet srečamo.

Katehistinja A. Ž.

SREČANJE ZA BRALCE NA NEDELJO SVETEGA PISMA

V kapeli Baragovega zavoda se je v nedeljo, 27. januarja 2019, popoldne zbralo kakih 40 bralcev Božje besede, članov župnijskih svetopisemskih skupin in prijateljev Svetega pisma, ki so si ob nedelji Svetega pisma zastavili vprašanje: »Kako brati Sveto pismo?«

Srečanje smo začeli z molitvijo ob prepevanju taizejskih spevov in poslušanju evangelija o učencih na poti v Emavs (Lk 24), ki po pogovoru in lomljenju kruha prepoznata Jezusa

v skrivnostnem možu, ki se jima je pridružil na poti. Letošnje geslo svetopisemske nedelje *Na poti z Besedo* namreč spominja na ta odlo-mek in našo pot s Svetim pismom.

Po uvodni molitvi je škofijski tajnik Janko Pirc s pričevanjem o svojem približevanju Knjigi knjig v predavanju naštel nekaj koristnih nasvetov o tem, kako brati Sveto pismo v osebnem molitvenem življenju in pri bogoslužju. Poudaril je, da v Svetem pismu obstajajo različne zvrsti besedila (pesmi, pripovedi, preroška videnja, pisma in raz-mišljanja ...), ki jih je potrebno brati in pri bogoslužju posredovati na njim lasten način.

Na koncu so sledila vprašanja udeležencev, ki so odprla še več praktičnih vidikov branja pri bogoslužju. Udeleženci so prejeli zgibanko Bibličnega gibanja, revijo Božja beseda danes in izvode revije Magnificat, lahko pa so se prijavi tudi za prejem dodatnih spodbud in gradiv za osebno delo po e-pošti.

Lani je Slovensko biblično gibanje, ki pri-reja tudi dogodke ob svetopisemski nedelji, praznovalo 25-letnico in se preimenovalo v Zavod Biblično gibanje, ohranja pa svoj namen: Sveto pismo vsem ljudem predstaviti in posebej vernim pomagati, da ga bodo mogli zavestno sprejemati kot Božjo besedo znotraj živega izročila celotne Cerkve. Zato izdaja revijo Božja beseda danes, ki jo lahko prejemamo na dom (naročila na naslovu sbg@rkcs.si).

Tomaž Maras

JAGODE NAŠE PASTORALE

ČIPS VEČERI ZA MLADE 2019

Zimski večeri mladih

Združenje animatorjev oratorija Novo mesto je konec meseca januarja in v začetku februarja v Baragovem zavodu v Šmihelu organiziralo že tradicionalne zimske večere za mlade. Letos na temo duhovnih in duševnih stisk mladih, z naslovom *Nč bat' – nis' sam!*

Pripravili smo tri večere, katere smo vedno začeli z mašo v kapeli Baragovega zavoda. Prvič smo se zbrali v soboto, 12. januarja, ko nas je nagovoril jezuit pater Damjan Ristić. Predstavil nam je svoje življenje in delo v preteklosti in sedaj v Ignacijevem domu v Ljubljani. Dela namreč z mladimi, predvsem študenti, ki so na poti k samostojnemu življenju in se srečujejo z različnimi stiskami ob tem življenjsko pomembnem prehodu. Drugič smo se zbrali v soboto, 26. januarja. Nagovorila nas je Mirjam Selšek Štanta, študentka socialne pedagogike, ki nam je bila pripravljena predstaviti delček svoje zgodbe, v kateri je bila deležna različnih vrst nasilja. Predstavila nam je svoj boj s samopoškodovanjem, motnjami hranjenja, sprejemanjem sebe in samopodobe. Predstavila nam je svoje sedanje delo z mladimi, ki gredo skozi podobne težave – prostovoljno namreč dela tudi na telefonu za pomoč – in nam tako razkrila, da je tudi v Sloveniji veliko mladih s težavami, ki pa niso vedno slišani, saj je ta tema danes še vedno velik tabu. Poudarila je pomen zaupanja in pomoči, saj človek tudi v preizkušnjah

zori in prihaja do smisla življenja. Zadnji večer za mlade je bil v soboto, 9. februarja, ko smo v sodelovanju s SKAM-om in Stična diha pripravili veliko igro, po njej koncert, kjer je nastopil Odkloplen Grega z LooBEzND.

Večeri so ob čipsu, čaju in klepetu s prijatelji ter znanci minili v res sproščenem ozračju. Želimo si, da se prihodnje leto srečamo v še večjem številu, da bo še bolj pestro.

Tamara Lužar

UBOGE IMATE NAMREČ VEDNO MED SEBOJ

V prostorih Zavoda Friderik Irenej Baraga je bil v soboto pred drugo postno nedeljo letošnji občni zbor Škofijske karitas Novo mesto. Pri sveti maši, ki jo je v župnijski cerkvi sv. Mihaela ob somaševanju duhovnikov daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan, so se sodelavci Karitas Bogu zahvalili za vse sadove preteklega leta delovanja župnijskih in škofijske Karitas.

Po maši je sledila krajša pogostitev in priateljski klepet. Vse navzoče je nato v veliki dvorani zavoda pozdravil gospod Ciril Murn, predsednik Škofijske karitas Novo mesto, in med drugim opozoril na težo ne le gmotnih, temveč tudi duhovnih oblik revščine. Osrednje predavanje letošnjega občnega zbora je bilo izpod duhovnega peresa gospoda Jožeta Pavlakoviča, ki poleg službe župnika v župniji Stari trg ob Kolpi vodi komuno za zdravljenje odvisnosti Tav pri Sveti družini. V predavanju z naslovom »Uboge imate namreč vedno med seboj« (Jn 12,8a) je slikovito opisal svojo poklicno pot od mizarja do duhovnika ter duhovnega očeta komune, ki jo z veliko skrbnostjo vodi in ohranja s pomočjo številnih talentov. To, da takšna skupnost v okolju, kjer deluje, uživa tolikšno podporo, je danes prej izjema kot pravilo. Gospod Jože s pomočjo sodelavcev in podpornikov omogoča, da se številni fantje

odločijo za pot iz okovov zla, v katere jih je vkljenila odvisnost. Udeležence občnega zbora je navdušil z osebnim pričevanjem, prežetim z duhovnostjo in pristnostjo. Tudi fantje, ki so v času od ustanovitve leta 2006 uspešno šli skozi večletno zdravljenje v skupnosti Tav, opisujejo ta čas kot čas preobrata, ko so imeli okrog sebe ljudi, ki so jim iskreno pomagali in jih pripeljali do spoznanja, kaj pomeni biti dober človek.

Po predavanju pa je sledila predstavitev delovanja Karitas na ozemlju novomeške škofije. Med vsemi statističnimi podatki najbolj izstopa pomoč po neurju s točo, ki je 8. junija pustošila po Beli krajini. Slednja je sprožila val solidarnosti ne le znotraj meja škofije, temveč po vsej Sloveniji in celo iz tujine.

Zbralo se je več kot 230.000 evrov za pomoč družinam; pomoči Karitas je bilo tako deležnih preko 250 gospodinjstev, ki so utrpela škodo. Velika zahvala gre sodelavcem Župnijske karitas ter župnije Črnomelj in njenemu župniku, ki so neutrudno delali, zbirali vloge in izjemno požrtvovalno in nesebično namenili na stotine ur svojega časa za pomoč ljudem – bodisi pri svetovanju, neposredni pomoči ali delu v okviru komisije in koordinacijskih skupin. Vse to pa ne bi bilo mogoče brez tako številnega odziva donatorjev, posameznikov in še zlasti škofij ter župnij. Znova se je izkazalo,

JAGODE NAŠE PASTORALE

da karitativna dejavnost vrača in poživlja upanje, ki ga izgubljajo družine in posamezniki v stiski. Temelj upanja pa je med drugim tudi zaupanje, ki ga družno krepijo vsi sodelavci Karitas. V luči tega se za preroške vedno

znova izkažejo besede matere Terezije: »Če zares želite biti Božja ljubezen v današnjem svetu, bodite najprej Božja ljubezen v svojem lastnem domu. In postali boste sončni žarek Božje ljubezni vsakomur, ki ga boste srečali.«

Gregor Vidic

ROMANJE ZA ZAKRISTANE IN SODELAVCE

Ob zgodnji jutranji uri v soboto, 16. marca, smo se zakristani in drugi sodelavci odpravili na romanje v Prekmurje. Vsi sedeži na avtobusu so bili zasedeni. Duhovno smo se ubrali z molitvijo rožnega venca.

Naša prva postaja je bila cerkev Gospodovega vnebohoda v Bogojini. Doživeli smo tople sprejem tamkajšnjega župnika Stanislava Zvera. S ponosom nam je razkazal cerkev, delo arhitekta Jožeta Plečnika. Ravno takrat je bil na obisku v župniji murskosobotski škof msgr. dr. Peter Štumpf, ki nas je v svojem nagovoru spodbujal

k zavzetemu delu in nam po kratki molitvi podelil blagoslov. Sledila je sveta maša, ki jo je daroval naš duhovni voditelj Dejan Pavlin.

Duhovno okrepljeni smo se nato odpeljali v Turnišče, k Mariji Vnebovzeti. Pričakal nas je pater Toni Brinjovc, nas povabil k ogledu cerkve, spregovoril o njeni zgodovini, zgodovini kraja, češčenju Matere Božje in ohranjanju vere skozi čas. Povabil nas je, da gremo med petjem Marijinih pesmi okoli oltarja, počastimo Božjo Mater in jo povabimo v svoje življenje.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

V župnijski učilnici nas je že čakala profesorica Julka Nežič. Spregovorila nam je o vlogi in pomembnosti dela krasilcev, čistilcev in mežnarjev v cerkvi. Povedala nam je, da se delo za skrb svetišča omenja že v stari zavezi. V novi zavezi Jezus pošilja dva izmed učencev, da pripravita prostor, kjer bo jedel pashalno jagnje s svojimi učenci – pošilja dva mežnarja.

Spodbudila nas je, naj v postnem času premislimo, zakaj smo sprejeli to službo, kako jo doživljamo in kako nas drugi sprejemajo.

Poudarila je, da je naloga mežnarja pripraviti vse potrebno za sveto mašo in bogoslužje, da verniki nemoteno in zbrano sodelujejo pri sveti maši; mežnar je v službi Boga in ljudi.

Potem se je še enkrat ozrla na duhovno plat tega dela – zakaj to delamo – ker smo od Boga prejeli darove in talente. Kakor je Jezus poslal učenca, tako je tudi Gospod nas poklical in poslal. Za to poklicanost smo mu hvaležni, s tem delom častimo Boga, to je naša molitev. Ob poklicanosti se pojavi tudi odgovornost.

Spodbudila nas je k skupni molitvi pred Najsvetejšim, da bi se tako različne službe v cerkvi bolj povezovale.

Na koncu nam je zaželela veliko uspeha, dobre volje in ljubezni pri nadaljnjem delu.

Po kosilu v bližnjem gostišču je bila naša naslednja postaja cerkev Svete Trojice v Odrancih. O zgodovini in dogajanju v župniji nam je spregovoril tamkajšnji župnik Lojze Kozar.

Po ogledu smo nadaljevali pot proti Olimju k Mariji Vnebovzeti. Dobrodošlico nam je izrekel brat Jože Strojina, nas podrobno seznanil z zgodovino samostana, cerkve in ene najstarejših lekarn v Evropi.

Polni lepih vtisov in dobre volje smo se odpravili domov. Pot smo sklenili ob molitvi in premišljevanju Križevega pota Božjega služabnika Danijela Halasa.

V imenu vseh romarjev se želim zahvaliti našim župnikom in škofiji, ki so nam omogočili to nepozabno romanje. Gospodu Dejanu Pavlinu pa iskrena hvala za organizacijo romanja in duhovno vodstvo.

Ivanka Grešak

JAGODE NAŠE PASTORALE

»UKORENINJENI V KRISTUSU IN UTRJENI V VERI« (Kol 2,7)

Postna duhovna obnova za mlade leskovške dekanije

Med 15. in 17. marcem smo se v Leničevem domu v Sajevcah pri Kostanjevici na Krki mladi leskovške dekanije zbrali, da bi se temeljito pripravili na velikonočne praznike in poglobili svoj odnos z Gospodom.

Duhovno obnovo so vodili kaplan Boštjan Gorišek ter bogoslovca Janez Meglen in Jakob Piletič. V petek zvečer smo si najprej ogledali najljubši film papeža Frančiška *Babettina večerja* (1987), skozi katerega smo skušali spoznati, kako moremo v vsakdanjih dogodkih, po ljudeh in naključjih, spoznavati in prepoznavati velika Božja dela v našem življenju. Pozno zvečer pa smo se z baklami, kakor nekda

vojaki in služabniki na Oljsko goro, odpravili proti Krakovskemu pragozdu in se ob postajah ustavljali, da bi premišljevali Gospodov križev pot – ki ga moramo, vsak v svojem življenju, skupaj z njim hoditi tudi mi. V soboto dopoldan je sledila refleksija filma in kateheza, nato pa nekaj druženja in razvedrila. Po kosilu je sledilo spraševanje vesti in priprava na prejem zakramenta svete spovedi – skušali smo se srečati z lastno šibkostjo in grešnostjo ter obžalovati vse, kar ovira naš odnos z Bogom in bližnjimi. Duhovno obnovo smo, kakor se pravim kristjanom spodobi, zaključili z daritvijo svete maše v Grozdetovi kapeli.

JP

ŠKOFIJA NOVO MESTO

»ZGODI SE MI PO TVOJI BESEDI«

Srečanje birmancev novomeške dekanije

V soboto, 23. marca, je v prostorih Centra biotehnike in turizma Grm v Novem mestu zavladalo malo drugačno ozračje. Več kot 250 birmancev in njihovih staršev se je udeležilo prvega dekanijskega srečanja birmancev pod geslom »Zgodi se mi po tvoji besedi«. Že teden prej so se birmanci pri verouku srečali z Marijo in njeno poklicanostjo, ko je prejela Božji klic in nanj odgovorila ter tako postala *influencerka* tudi za današnji svet. Razmišljali smo o poklicanosti.

Ko so se udeleženci zbirali, je za dobro ozračje poskrbel **Stična bend**. Na začetku nas je povezovalc **g. Marjan Bunič** pozdravil. **Gospod škof msgr. Andrej Glavan** je z nami podelil svoje doživljanje birmanskega praznika in orisal svojo življenjsko pot, na kateri je imel pogum Bogu

odgovoriti »da« in se tako odločiti za duhovniški poklic. Nato so mu birmanci izročili simbole, predstavili svojo župnijo in izrekli prošnjo Bogu.

Po odmoru in malici je sledil ločen program za starše in birmance.

G. Miha Kramli je staršem govoril o radostih in pasteh

JAGODE NAŠE PASTORALE

sodobne tehnologije, birmanci pa so prisluhnili pričevanju zaročencev **Lucije Šeme in Klemen Plejića**. Klemen nam je spregovoril o svoji odvisnosti od mamil, rešitvi in drugih pasteh, s katerimi se mladi srečujejo. Zaupala sta nam, kako sta se spoznala, kaj je pomembno za dober odnos, in poudarila, da imata vera in pogovor veliko vlogo v njihovi zvezi. Medijsko odmevni duhovnik in vloger **Martin Golob** nam je predstavil svojo zgodbo poklicnosti za duhovništvo. Povedal nam je, kako s snemanjem vlogov želi oznanjati vero in evangelij tudi tistim ljudem, ki so se od vere in Kristusa oddaljili. Birmancem je priporočil, naj bodo takšni, kakršni so, in naj se v tej podobi tudi sprejmejo. Skavtska voditeljja **Lina Drenik in Matej Mesojedec** sta spregovorila o svojih srednješolskih in študentskih letih; kako sta takrat gledala na šolo, družino, prijatelje, vero ter kako sta preko skatvstva spoznala lepoto vere in hoje za Gospodom.

Birmance bodo na to doživeto srečanje spominjale spominske sveče z logotipom, ki ga je osnoval br. Luka Modic, blagoslovil

in osebno izročil vsakemu birmancu pa birmovalec škof Glavan.

Matej Gnidovec, kaplan

DUHOVNIKI PRED NOVIMI IZZIVI ČASA

V postnem času sta bili v škofiji Novo mesto dve srečanji duhovnikov. Najprej je bila v sredo, 27. marca, v Baragovem zavodu v Novem mestu postna duhovna obnova. Zajemala je skupno premišljevanje in sklepno sveto mašo, vodil pa jo je dekan Teološke fakultete v Ljubljani, lazarist prof. dr. Robert Petkovšek CM.

Duhovno izhodišče razmišljanj so bile besede iz pisma Filipljanom: »**Vse premorem v njem, ki mi daje moč**« (Flp 4,13). Voditelj je izhajal iz popačene podobe, ki jo zaradi znanih dogodkov v zadnjem času imajo o Cerkvi in duhovnikih mnogi ljudje in mediji. Voditelj je duhovnike povabil, naj še bolj globoko zajemajo iz duhovnih vrelcev: Božje besede, zakramentov, evharistije, molitve ... Vedno znova se moramo vračati h Kristusu. Samo tako bomo lahko še bolj prepričljivi v oznanjevanju. Leto 1968 je močno zaznamovalo dogajanje v Evropi in svetu: študentski nemiri s sloganom »dovoljeno je vse«, so sprožili val domišljije in nekontroliranih človekovih dejanj. V ospredje je zopet močnejše stopil posameznik, ki mora biti »nedotakljiv«. V drugi plan pa je, žal, stopil pojem odgovornosti.

Voditelj se je v nagovorih pomudil tudi ob pojmu institucija – ustanova. Cerkev je tudi ena izmed ustanov, njena najbolj izvorna oblika pa je evharistija. Za kulturo je značilno, da je človek bitje odnosov. Le-te moramo v cerkvenem okolju še posebej pozorno gojiti in razvijati. »Kot duhovnik sem poklican, da svojega duha hranim in negujem.« Tudi v ko-
vanju pastoralnih načrtov si moramo zadati ter razvijati cilje in vizije, sicer lahko precej načrtov ostane razvođeneli. Po premišljevanjih je bil čas tudi za zakrament svete spovedi. Nato so se duhovniki zbrali v šmihelski župnijski cerkvi pri somaševanju s škofom Andrejem Glavanom.

Voditelj duhovne obnove je imel med mašo sklepni nagovor.

Drugo srečanje pa je bila pastoralna konferenca duhovnikov vseh šestih dekanij v sredo, 3. aprila, v Baragovem zavodu. Pastoralna konferenca je oblika dekanijske konference, na kateri se duhovniki posvetijo nekemu tematskemu vprašanju iz pastore ali duhovniškega življenja. V zadnjih letih v novomeški škofiji tudi to srečanje organiziramo skupno v Novem mestu,

JAGODE NAŠE PASTORALE

kjer izbrani gost spregovori vsem duhovnikom, nato pa se nadaljuje pogovor po dekanijah.

Letos je zbranim duhovnikom spregovoril p. Marjan Čuden OFM, provincial frančiškanih, o duhovniški utrujenosti oz. pregorelosti (burn-out). V svojem predavanju je naštel številne možne vzroke duhovniške utrujenosti, ki so lahko telesne, psihične ali duhovne narave. Hkrati z vzroki pa je spodbudil tudi k dobrim

vzorcem skrbi za zdravje, dobro počutje in pristno duhovniško bratstvo.

Po skupinskemu delu in sklopu dekanij je bil v dvorani zavoda še plenum, kjer so duhovniki postavili vprašanja in komentarje k predavanju. Odzivi na srečanje so bili zelo pozitivni, saj je tudi v duhovniških vrstah vedno bolj zaznavati simptome utrujenosti in pregorelosti, kar se gotovo pozna v kakovosti pastoralnega delovanja.

Igor Luzar

RIMSKO-ASIŠKI UTRINKI Z ROMANJA MLADIH

V zgodnjih jutranjih urah zadnjega ponedeljka v aprilu 2019 smo v Novem mestu pričeli romarsko druženje, ostali romarji so se nam pridružili v Krki. Pot mladih novomeške škofije v Rim smo pričeli s kratko skupno molitvijo in ne tako kratko vožnjo. Razen nekaj izjem smo večina romarjev kilometre v večno mesto prespali.

Da smo res na romanju, smo najprej občutili na milostnem kraju Kalistovih katakomb, kjer je bila nekdaj pokopana tudi sveta Cecilija. Po območju z več kot 20 km podzemnih rogov nas je popeljal vodja tega velikega kompleksa Slovenec Lojze Dobravec. Predstavil nam je zgodovino kraja, kjer so se mnoga leta skrivaj srečevali in pokopavali kristjani.

Nad mnogimi praznimi in tudi kakšnim še polnim grobom smo v kapelici prisostvovali sveti maši, ki sta jo darovala naša duhovnika Dejan Pavlin in Mitja Bulič. Polni novih spoznanj o življenju prvih kristjanov smo pot nadaljevali k baziliki sv. Pavla zunaj obzidja. Kdor izmed romarjev je bil v cerkvi prvič, je onemel od veličine in mogočnosti zgradbe, ki priča o veri mnogih rodov. Drugi pa smo vnovič odkrivali lepoto, ki jo je oblikovala

ŠKOFIJA NOVO MESTO

človeška roka z obilico vere v Božjo navzočnost. Polni vtisov ob pogledu na mesto od zunaj in malce utrujeni od poti smo sklenili prvi dan romanja.

Prespana noč nam je vrnila moči za nov dan. Zbudili smo se v lepo sončno jutro in ob »italijanskem zajtrku« nadaljevali spletnje romarskih vezi. Nato nas je pot vodila skozi mogočno obzidje v večno mesto. Kot pri sv. Pavlu smo tudi pri sv. Janezu v Lateranu onemeli ob razsežnostih Božje zgradbe. V veri, da je po svetih stopnicah hodil sam Jezus, smo se ponižno po kolenih v molitvi povzpeli tudi mi. Da je bilo naše romanje res milostno,

različnimi okusi sladoleda. Največje presenečenje smo doživeli ob prihodu v Vatikan, kjer so nas kljub pozni uri spustili na kupolo bazilike sv. Petra in smo tako občudovali rimsko panoramo z višine. Ravnodušnega ni pustila nikogar med nami niti notranjščina mogočne bazilike, kjer smo obiskali ne le Petrov, pač pa tudi grob papeža Janeza Pavla II. Za popoln drugi dan je manjkala le še sveta maša; to smo imeli kar v avli hotela. Skratka, čudovit sklep drugega dne!

Zadnji dan smo bili pri avdienci papeža Frančiška na trgu sv. Petra in po njegovem nagovoru in blagoslovu odšli k svetemu

Frančišku Asiškemu v Asissi. V kapelici, ki je zgrajena kar pod dvema cerkvama, smo imeli še zadnjič skupaj sveto mašo. Poromali smo na svetnikov grob in si ogledali notranjščino spodnje in zgornje cerkve.

Sledila je dolga pot proti domovini, ki smo si jo ob spodbudah duhovnika Mitje krajšali s petjem. Dobre volje ni zmotila niti utrujenost.

Romarji smo se že pričeli spraševati, kam nas bo duhovnik Dejan povabil naslednje leto. Časa za vrtenje globusa in iskanje novega cilja je še dovolj. Do naslednje priložnosti za skupne poti pa se bomo ob slikah in stkanih prijateljskih spominjali teh res blagoslovljenih trenutkov.

Andreja Dvornik

pove podatek, da so bile stopnice po 360 letih restavrirane in zato v času našega obiska brez lesene obloge, tako da smo občutili prvotne marmornate. Sledil je ogled krstilnice.

Pot nas je ob čudovitem vodenju vodnice Veronike Konda vodila k Mariji Snežni in v Panteon, kjer smo s petjem Marjine pesmi pritegnili pozornost obiskovalcev. Na poti v najmanjšo državico smo si povrnili nekaj moči z obiskom slaščičarne, kjer smo hvaležni soromarju Boštjanu lahko izbirali med 150

JAGODE NAŠE PASTORALE

OBLETNICA DUHOVNIŠKEGA POSVEČENJA – DIES

Na god apostolov Petra in Pavla nas je bila večina duhovnikov posvečenih, zato v mesecu juniju obhajamo obletnice duhovniških posvečenj – »dies sanctificationis«. Člani Zbora svetovalcev (ZS) so predlagali, da bi ga letos obhajali skupaj vsi duhovniki in redovniki novomeške škofije, kar je bilo na seji ZS tudi sprejeto in potrjeno.

Kraj srečanja bo župnijska cerkev v **Kočevski Reki v sredo, 5. junija**. Osrednji del tega dneva bo somaševanje duhovnikov. Zbirali naj bi se od 9. ure naprej. Duhovna priprava bo ob 9.30 adoracija pred Najsvetejšim in priložnost za spoved, nato ob 10. uri somaševanje, ki ga bo vodil škof Andrej Glavan.

Po maši ob 11. uri nagovor br. Štefana Kožuha OFMCap in priložnost za pogovor, ob 13. uri pa skupno kosilo. Po kosilu, kdor bo želel, možnost ogleda bunkerja Škrilj.

Prav bi bilo, da bi se tega srečanja na ravni naše škofije udeležili vsi duhovniki in redovniki, pa čeprav bo zaradi tega morda odpadla kakšna ura verouka in boste morali odpovedati večerno mašo.

Ta dan naj bi se Bogu zahvalili za milost – dar duhovništva: da nas je poklical in sprejel za svoje najtesnejše sodelavce pri oznanjevanju evangelija. Obenem naj bi se okrepile duhovne vezi edinstvi med duhovniki in naj bi zajeli novih moči za naše duhovniško poslanstvo.

SPRAVNA MAŠA V KOČEVSKEM ROGU

Letošnja slovesnost v Kočevskem rogu pod Krenom za pobite domobrance in druge žrtve revolucionarnega nasilja bo v **soboto, 1. junija, ob 11. uri**. Somaševanje bo vodil eden izmed škofov iz Ljubljane. Po maši bo poseben spominski program. Prosimo, da to spravno slovesnost oznanite vernikom, in če je le mogoče, pridete skupaj z njimi; zato je slovesnost v soboto.

VPIS V KONSERVATORIJ ZA GLASBO JURIJ SLATKONJA

V šolskem letu 2019/2020 vabimo k vpisu na Konservatorij. V program Liturgični organist vabimo tiste, ki se želijo naučiti igranja ljudskih pesmi in skladb, ki so primerne za liturgično uporabo. V srednješolskih modulih izvajamo programe za zborovodje in organiste. Izvajamo tudi program petje, ki je namenjen vsem, ki bi se radi izpopolnili na tem področju. V programe se lahko vpišejo začetniki in vsi, ki bi radi nadgradili znanje. Izvajamo tudi programe predšolske glasbene vzgoje, program klavirja, pihal in trobil. Vpis bo potekal v mesecu juniju in septembru.

Informacije: vpis@zavod-baraga.si

ZA BOLJŠI ZAČETEK ŠOLSKEGA LETA

Sestre salezijanke v Baragovem zavodu Novo mesto - Šmihel ponujajo v zadnjem tednu počitnic, **od 26. do 30. avgusta**, možnost varstva in družabno-poučnega programa za osnovnošolske otroke ter kakšno delavnico za starše. Več in podrobno bo še objavljeno.

DUHOVNI CENTER V BARAGOVEM ZAVODU

Z novim šolskim letom se pripravlja več **ponudb duhovnega odmika** v prostorih Duhovnega centra De Notre Dame v mansardi Baragovega zavoda. Dobrodošle skupine in posamezniki. Več in podrobno bo še objavljeno. Kontakt: s. Damjana Tramte, 031 262 266.

PEŠ ROMANJE IZ NOVEGA MESTA NA ZAPLAZ 2019

Letošnje, že 13. peš romanje iz Novega mesta na Zaplaz, bo **v soboto, 6. julija 2019**. Na pot bomo krenili **ob 2. uri zjutraj** izpred stolnice na Kapiteljski 1 v Novem mestu.

Iz Novega mesta je do Zaplaza (z dvema postankoma) dobrih osem ur hoje (32 km), deloma po cesti in deloma po gozdnih poteh. Pot nas vodi skozi Kamence (3.00), Karteljevo (4.00), Poljane (5.30), Nemško vas, Trebnje (6.30), Račje selo (7.30) in Trebanjski vrh (11.00).

Romarska maša na Zaplazu bo okoli 12. ure. Ob 13.30 bo za tiste romarje, ki ne bodo imeli svojega prevoza, poskrbljeno za avtobusni prevoz do Novega mesta.

Dragi romarji, lepo povabljeni! Enako tudi drugi, ki romanja ne boste začeli v Novem mestu. Na pot se odpravite ob primerni uri, da boste na Zaplaz prišli do romarske maše.

Janez Gril

VERSKO IZPOPOLNJEVANJE NA KATEHETSKO PASTORALNI ŠOLI

Z novim šolskim letom bodo spet nove možnosti za boljše in globlje poznavanje naše vere tudi v Baragovem zavodu v Novem mestu - Šmihelu. Katehetsko pastoralna šola izvaja formalni program izobraževanja, ki ga je mogoče koristiti v celoti ali deloma.

Na voljo so tudi priložnostne oblike poglobljanja in usposabljanja za osebno duhovno rast in za pastoralno delovanje. Informativni dan in vpis bo **v četrtek, 26. septembra**, na Smrečnikovi 60 od 16. ure dalje. Kontakt: s. Damjana Tramte 031 262 266; damjana.tramte@gmail.com. Več lahko spremljate na spletu. Dobrodošli!

JAGODE NAŠE PASTORALE

ŠKOFIJSKO ROMANJE V NEAPELJ

Ob 200. obletnici rojstva misijonarja in raziskovalca Nila Ignacija Knobleharja, od 22. do 26. septembra.

Romanje organizirajo škofija Novo mesto, župnija Škocjan, občina Škocjan in agencija TRUD. Na voljo sta dve možnosti: romanje z avtobusom in romanje z letalom.

Romarji z avtobusom se bodo na pot odpravili v nedeljo, 22. septembra, zvečer in v Neapelj prišli v ponedeljek dopoldne. Ogledali si bodo ugasli ognjenik Vezuv, popoldne bo prva romarska maša, po maši odhod v hotel, večerja in prenočitev. V torek dopoldne bo osrednja slovesnost v samostanski cerkvi bosonogih avguštincev, kjer je v kripti pokopan misijonar Knoblehar: Škofova maša in somaševanje duhovnikov, nato pa blagoslov Knobleharjeve spominske plošče. Sledi ogled znamenitosti Neaplja, večerja in prenočitev. V sredo si bodo najprej ogledali Pompeje, ki jih je zasul pepel iz Vezuva, nato pa obiskali sloviti benediktinski samostan Monte Cassino, kjer je pokopan sv. Benedikt, ustanovitelj reda benediktincev in zavetnik Evrope. Tu bo tretja romarska maša.

Po maši sledi odhod proti domu z nočno vožnjo mimo Rima, Firenc, Benetk. Prihod domov v zgodnjih jutranjih urah.

Romarji z letalom se bodo v ponedeljek, 23. septembra, v zgodnjih jutranjih urah z avtobusom odpeljali do Benetk. Ob 8. uri sledi polet v Neapelj. Na letališču bo romarje čakal avtobus. Nato bo romarski program enak kot za prejšnjo skupino. V sredo popoldne po maši na Monte Cassinu se bodo letalski romarji z avtobusom vrnili na letališče v Neapelj. Sledi polet v Benetke in vožnja z avtobusom do doma. Prihod domov v poznih večernih urah.

Cena romanja z avtobusom je 279 €, cena romanja z letalom pa 379 €. Vse informacije v zvezi z romanjem in programom ter prijavo so na voljo na agenciji TRUD, Krekov trg 1, 1000 Ljubljana, tel. 01/360 28 20, e-mail: trud@trud.si.

Janez Gril

ŠKOFIJA NOVO MESTO

IZBOR DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Januar 2019

22. 1. je zjutraj maševal za skupnost bogoslovcev v ljubljanskem semenišču. Na predvečer pa je opravil skrutinije (polletne pogovore) z novomeškimi bogoslovci.
23. 1. se je udeležil sestanka župnikov, ki v svoji župniji oskrbujejo katerega od domov starejših. Popoldne je v Ljubljani vodil prvi sestanek vikarjev za kategorialno pastoralo v Cerkvi na Slovenskem.
24. 1. je v tednu molitve za edinost kristjanov prisluhnil ekumenskemu pogovoru predstavnikov treh krščanskih veroizpovedi v Baragovem zavodu.
25. 1. se je v Škocjanu udeležil predstavitve poštne znamke ob 200. obletnici rojstva misijonarja Ignacija Knobleharja.
26. 1. se je v Baragovem zavodu udeležil tretjega škofijskega katehetskega dneva s temo kateheza najmlajših otrok. Popoldne pa je sodeloval tudi na srečanju nove sestave škofijskega Odbora za glasbo.
27. 1. je na nedeljo Svetega pisma v novomeški stolnici podelil Sveta pisma 16 katehumenom ob začetku poti priprave na prejem zakramentov.

Februar 2019

1. 2. je opravil kanonično vizitacijo (KV) v stolni župniji v Novem mestu.
 2. 2. je v Šentjerneju vodil somaševanje ob dnevu posvečenega življenja.
 4. 2. je opravil KV v župniji Novo mesto – Šmihel.
 5. 2. je opravil KV v župniji Novo mesto - sv. Janez.
 7. 2. je na Radiu Ognjišče v Ljubljani posnel februarški pogovor s slovenskimi škofi. Zvečer se je udeležil koncerta Novomeškega simfoničnega orkestra ob slovenskem kulturnem prazniku.
 11. 2. je ob godu Lurške Matere Božje maševal v Domu starejših v Gabrju.
 13. 2. je vodil sejo Duhovniškega sveta novomeške škofije.
 14. 2. je opravil KV v župniji Brusnice.
 15. 2. je opravil KV v župnijah Toplice, Soteska in Kočevske Poljane.
- Od 19. do 23. 2. se je udeležil duhovnega odmika škofov Marijinega dela v Budimpešti.
25. 2. je opravil KV v župniji Bela Cerkev.

Marec 2019

4. 3. se je udeležil maše v ljubljanski stolnici in nato Tomaževe proslave Teološke fakultete v Ljubljani.
5. 3. je opravil KV v župniji Mirna Peč.
7. 3. se je na kratko udeležil srečanja vodij katoliških vrtcev v Šentpetru - Otočcu v sklopu zbiranja informacij ob ustanavljanju škofijskega katoliškega vrta v Baragovem zavodu.
8. 3. je sodeloval v snemanju oddaje Obzorja duha o postu.
9. 3. je predsedoval seji Škofijskega pastoralnega sveta, ki je bil posvečen delu.
11. 3. se je v Kopru udeležil seje Slovenske škofovske konference.
12. 3. je opravil KV v župniji Šmarjeta.

JAGODE NAŠE PASTORALE

14. 3. je opravil KV v župniji Stopiče.
16. 3. je maševal za udeležence in se nato udeležil občnega zbora Škofijske karitas Novo mesto.
19. 3. je pri praznični maši, ki jo je vodil ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, podelil odličje sv. Jožefa dolgoletnima organistoma in zborovodjema Francu Černeliču iz župnije Sveti Križ - Podbočje in Ignacu Slakonji iz župnije Čatež ob Savi.
20. 3. se je v Stični udeležil teološkega simpozija o vseživljenjski katezezi.
21. 3. je opravil KV v župniji Podgrad.
22. 3. je opravil KV v župniji Št. Peter - Otočec.
23. 3. je sodeloval na srečanju birmancev dekanije Novo mesto, ki je bilo v prostorih kmetijske šole Grm na Sevnem pri Novem mestu.
25. 3. je opravil KV v župniji Vavta vas.
27. 3. se je udeležil postne duhovne obnove za duhovnike novomeške škofije, ki jo je v Baragovem zavodu vodil prof. dr. Robert Petkovšek.
29. 3. je opravil KV v župniji Prečna.
30. 3. se je v stolnici udeležil postnega koncerta, ki so ga organizirali Kulturno društvo nemško govorečih žena iz Maribora, Hrvaško kulturno društvo v Mariboru, Hrvaško kulturno združenje Novo mesto in Društvo Kočevarjev staroselcev Občice.
31. 3. je v Stopičah podelil zakrament sv. birme 41 birmancem. Zvečer se je v cerkvi sv. Lenarta v Novem mestu udeležil drugega koncerta Novomeškega sakralnega abonmaja, na katerem je nastopil Frančiškanski komorni zbor.

April 2019

1. 4. je opravil obisk s sveto mašo v domu starejših občanov v Črnomlju.
2. 4. je opravil KV v frančiškanski župniji Novo mesto - sv. Lenart.
3. 4. se je v Baragovem zavodu udeležil skupne spomladanske pastoralne konference novomeške škofije, na kateri je o temi duhovniške utrujenosti spregovoril provincial slovenskih frančiškanov p. Marjan Čuden. Popoldne je maševal in obiskal dom starejših občanov v Trebnjem.
4. 4. je v Ljubljani sklical pripravljalni sestanek sodelujočih na simpoziju o osebi in delu misijonarja Ignacija Knobleharja, ki ga bo julija organizirala škofija.
6. 4. je v Mirni Peči vodil somaševanje ob 5. obletnici dolenske enote Krščanskega bratstva bolnikov in invalidov in se nato udeležil kulturnega programa.
7. 4. je na Dolah pri Litiji podelil zakrament sv. birme osmim birmancem.
10. 4. je obiskal dom starejših Penzion Sreča v Orešju pri Šmarjeti in tam maševal.
13. 4. je podelil zakrament sv. birme 30 birmancem v župniji Tržišče.
14. 4. je ob cvetni nedelji v novomeški stolnici vodil slovesno mašo s pétim pasijonom. Mašo je prenašal Radio Ognjišče.
15. 4. je v domu starejših v Kočevju vodil somaševanje in delitev zakramenta bolniškega maziljenja.
16. 4. se je s sodelavci srečal s predstojnico sester Hčera Marije Pomočnice in obiskal vrtec Nazaret (Marijine sestre) v Ljubljani z namenom zbiranja informacij za ustanavljanje škofijskega vrtca v Novem mestu.

17. 4. je v Soteski vodil pogreb za pokojno znano soteško rojakinjo Anico Korče.
18. – 21. 4. je začel s slovesno krizmeno mašo v stolnici vodil obrede velikonočnega tridnevja.
22. 4. je v župniji Novo mesto - sv. Janez podelil zakrament sv. birme 28 birmancem.
25. 4. je vodil somaševanje ob velikonočnem romanju tržaških Slovencev v Leskovec pri Krškem.
26. 4. je vodil posvetovalni sestanek Zbora svetovalcev z gosti glede odločitve o ustanovitvi in usmeritvi škofijskega vrtca v Baragovem zavodu v Novem mestu.
27. 4. je podelil zakrament sv. birme 24 birmancem v župniji Novo mesto - Šmihel in 29 birmancem v župniji Novo mesto - sv. Lenart.
28. 4. je podelil zakrament sv. birme 23 birmancem v župniji Mirna.

Maj 2019

4. 5. je podelil zakrament sv. birme šestnajstim birmancem v župniji Šentlovrenc. Zvečer je maševal ob 150-letnici gasilske zveze v Metliki.
5. 5. je podelil zakrament sv. birme 32 birmancem v župniji Šmarjeta.
6. – 8. 5. se je udeležil obiska papeža Frančiška v Severni Makedoniji v prestolnici Skopje.
10. 5. se je udeležil slavnostnega odprtja obnovljenega Glavnega trga v Novem mestu.
11. 5. je podelil zakrament sv. birme dvanajstim birmancem v župniji Podgrad.
12. 5. je podelil zakrament sv. birme devetim birmancem v župniji Prečna.
14. 5. se je udeležil slovesnosti ob dnevu Slovenske vojske v vojašnici Cerklje ob Krki.
18. 5. je podelil zakrament sv. birme 20 birmancem v župniji Brusnice, popoldne pa trem v župniji Poljane - Dolenske Toplice.
19. 5. je podelil zakrament sv. birme štirim birmancem v župniji Soteska in 29 v župniji Toplice.

NAPOVEDNIK

MAJ

24. 5. Premiera filma »Srce se ne boji« – o bl. Alojziju Grozdetu – KC Janeza Trdine v Novem mestu ob 20. uri
26. 5. Slovesno praznovanje godu bl. Alojzija Grozdetu na Zaplazu s slovesno škofovo mašo in somaševanjem duhovnikov ob 16. uri
26. 5. Film o bl. Alojziju Grozdetu v kulturni dvorani v Sevnici ob 20. uri
27. 5. Somaševanje duhovnikov na Zaplazu na god bl. Alojzija Grozdetu ob 10. uri; vodi dekan dekanije Trebnje g. Klavdio Peterca
27. 5. Film o bl. Alojziju Grozdetu v kulturnem domu Trebnje ob 20. uri

JUNI

1. 6. Obletna spravna maša v Kočevskem rogu pod Krenom ob 11. uri
2. 6. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, molitveno uro za duhovne poklice pripravi dekanija Kočevje, maša ob 16. uri

JAGODE NAŠE PASTORALE

- 5. 6. Obletnice duhovniškega posvečenja (Dies) v Kočevski Reki ob 9.30
- 16. 6. Zahvalna maša duhovnikov jubilarantov ob 16.00 na Zaplazu
- 20. 6. Praznik sv. Rešnjega telesa in krvi
- 22. 6. Srečanje slovenskih misijonarjev na Zaplazu ob 10. uri
- 25. 6. Diakonsko posvečenje bogoslovca Blaža Franka v Šentjerneju ob 10. uri

JULIJ

- 4. 7. Simpozij o misijonarju Ignaciju Knobleharju ob 18. uri v Baragovem zavodu v Šmihelu - Novo mesto
- 5. 7. Spominska maša škofa Andreja Glavana s somaševanjem duhovnikov ob 18. uri v Škocjanu in ob 20. uri tradicionalna akademija ob občinskem prazniku in Knobleharjevem rojstnem dnevu.
- 6. 7. Začetek peš romanja na Zaplaz bo v soboto ob 2. uri zjutraj izpred stolnice na Kapiteljski 1 v Novem mestu
- 7. 7. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu; molitveno uro za duhovne poklice ob 15.30 pripravi dekanija Leskovec, sveta maša ob 16. uri

AVGUST

- 4. 8. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu; molitveno uro za duhovne poklice ob 15.30 pripravi dekanija Novo mesto, sveta maša ob 16. uri
- 14. 8. Ob 20. uri procesija s Čateža in nato sv. maša na Zaplazu; somaševanje vodi generalni vikar Božidar Metelko
- 15. 8. Praznik vnebovzetja Device Marije in obnovitev izročitve Mariji; maša g. škofa A. Glavana na Zaplazu ob 10. uri s somaševanjem duhovnikov
- 28. 8. Duhovna obnova in družabno srečanje duhovnikov
- 31. 8. Romanje bolnikov in invalidov novomeške škofije na Zaplaz; pred mašo rožni venec, ob 10. uri škofova maša s somaševanjem

SEPTEMBER

- Pastoralni tečaj v Baragovem zavodu ob 9. uri
- 14. 9. Škofijski molitveni dan za duhovne poklice na Zaplazu ob 10. uri
- 21. 9. Srečanje MLADIH v Stični
- 15. 9. Nedelja svetniških kandidatov
- 26. 9. Informativni dan in vpis v Katehetsko-pastoralno šolo (KPŠ) v Baragovem zavodu od 16. ure dalje

OKTOBER

- 7. 10. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu; molitveno uro za duhovne poklice ob 15.30 pripravi dekanija Žužemberk, sveta maša ob 16. uri
- 9. 10. Seja Duhovniškega sveta v sejni sobi na škofiji ob 9.30.
- 12. 10. Plenarna seja Škofijskega pastoralnega sveta ob 9.45
- 19. 10. Slovensko-hrvaško romanje na rojstni kraj bl. A. Stepinca v Krašiče

NOVEMBER

- 10.–13. 11. Duhovniški dnevi v Strunjanu

KAZALO

UVODNIK	1
PREMIERA FILMA O BLAŽENEM ALOJZIJU GROZDETU »SRCE SE NE BOJI«	2
IGNACIJ KNOBLEHAR NAVDUŠUJE SLOVENCE	4
DUHOVNIKI JUBILANTI NA ZAPLAZU	6
PETINDVAJSET LET MAŠNIŠTVA: BILO JE DOBRO!	7
POGLED NAZAJ PRED SREBRNO MAŠO	8
O SPREJEMU SLUŽBE DIAKONATA	9
ODLIČJE SVETEGA JOŽEFA 2019	10
VRTEC...	13
DUHOVNA OBNOVA ZA ČLANE ŽPS	15
SKRB ZA DUHOVNO OSKRBO STAREJŠIH V DOMOVIH	16
NA KRATKO O KATEHETSKEM DNEVU	17
SREČANJE ZA BRALCE NA NEDELJO SVETEGA PISMA	18
ČIPS VEČERI ZA MLADE 2019	19
UBOGE IMATE NAMREČ VEDNO MED SEBOJ	20
ROMANJE ZA ZAKRISTANE IN SODELAVCE	21
»UKORENINJENI V KRISTUSU IN UTRJENI V VERI« (Kol 2,7)	23
»ZGODI SE MI PO TVOJI BESEDI«	24
DUHOVNIKI PRED NOVIMI IZZIVI ČASA	26
RIMSKO-ASIŠKI UTRINKI Z ROMANJA MLADIH	27
OBLETNICA DUHOVNIŠKEGA POSVEČENJA – DIES	29
SPRAVNA MAŠA V KOČEVSKEM ROGU	29
VPIS V KONSERVATORIJ ZA GLASBO JURIJ SLATKONJA	29
ZA BOLJŠI ZAČETEK ŠOLSKEGA LETA	30
PEŠ ROMANJE IZ NOVEGA MESTA NA ZAPLAZ 2019	30
DUHOVNI CENTER V BARAGOVEM ZAVODU	30
VERSKO IZPOPOLNJEVANJE NA KATEHETSKO PASTORALNI ŠOLI	30
ŠKOFIJSKO ROMANJE V NEAPELJ	31
IZBOR DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	32
NAPOVEDNIK	34

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Tehnični urednik: Janko Pirc;
 Naslovnica: prizor iz filma o bl. Alojziju Grozdetu; zadaj - plakat filma o bl. Alojziju Grozdetu.
 Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., ŠPES grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

2

9 772232 270001

9 772232 270001